

Bratia a sestry v Ježišovi Kristovi, milí Ždiarania

Slepec v dnešnom evanjeliu bol od narodenia slepý. Žil v temnote a obavách pri každom kroku vo svojom živote. Tohto slepca Kristus uzdravil a tento slepec o ňom pred farizejmi a zákonníkmi vydal svedectvo. Keď ho farizeji vyhnali vyhľadal ho Ježiš a opýtal sa ho: „Ty veríš v Syna človeka“ On vravel: „A kto je to, pane, aby som v neho uveril?“ Ježiš mu odpovedal: „Už si ho videl a je to ten, čo sa rozpráva s tebou.“ On povedal: „Verím Pane,“ a klaňal sa mu.

Prežívame veľmi ťažké a zložité chvíle nášho života. Žijeme v tme strachu, obáv o nás samých aj o naše rodiny. Okolo nás prechádza Kristus a vidí našu temnotu a strach. Chce sa dotknúť našich očí, uší, rúk a jazyka a vyliečiť nás. Chce nám dodať svojou prítomnosťou odvahu vydávať svedectvo o ňom samom pred týmto svetom tak, ako dodal odvahu slepcomu vydať svedectvo pred farizejmi. Nebuďme ľuďmi, ktorí sa od Krista dištancujú, len aby si „zachránili kožu.“ Budme ľuďmi, ktorí Kristovi úplne veria, a aj v dnešnom svete o ňom nebojácne vydávajú svedectvo. Mnohí sa dnes pýtajú tak ako slepec „Kto je to pane, aby som v neho uveril?“ Aké svedectvo v týchto časoch vydáme, aby všetci spoznali Toho, ktorý má moc liečiť a uzdravovať?

Súčasný svet žije, akoby ani Krista nebolo. Tvárime sa tak aj v týchto ťažkých časoch. Dávame obrovský pozor v našich médiách, aby sa nespomenul Boh, jeho vôľa. Ak to náhodou v nejakej diskusii niekto spraví, okamžite ho moderátor zahriakne a začne tvrdiť, že sa pýtal na niečo iné. Takého človeka liberálne média vyhlásia za „toxického“ a už ho viac do vysielania nepustia, aby nešíril náhodou „nákazu viery.“ Máme dnes vedecké kapacity, dokážeme vidieť tie najmenšie častice, vieme sa pozrieť do vesmíru, dokážeme modernými prístrojmi komunikovať na obrovské vzdialenosti no nedokážeme povedať, že len vďaka Bohu a Jeho darom toto všetko máme. Nedokážeme sa spýtať spolu so slepcom kto je to, aby som v neho uveril? Namiesto toho sa spájame v tleskaní (je to dobré na povzbudenie všetkých, ktorí pracujú v tejto ťažkej situácii), v Taliansku, ktoré je najviac postihnuté chorobou ľudia spievajú na balkónoch, dostávajúme neobmedzené balíky dát do našich mobilov, televízie rušia kódované stanice, aby sme sa doma nenudili a náhodou si ako Európa nespomenuli na naše kresťanské korene a na našu vieru. Aby sme si nepoložili otázku, či už nie je čas na zmenu nášho postoja a správania. Či nie je potrebné vypočuť slová dnešného evanjelia a vydať pred farizejmi dnešného sveta svedectvo tak, ako ho vydal slepec. Či tu už nie je čas na modlitbu a na vieru.

Ten čas je tu. Ako kresťania a veriaci sa musíme zjednotiť na celom svete v modlitbe a vyznávaní viery. Prestaňme sa aj vo verejnom priestore vyhýbať Bohu. Pripomeňme si slová sv. Jána Pavla II : „Nebojte sa! Otvorte dokorán srdcia Kristovi!“ Uvedomme si, že len Boh môže túto nákazu zastaviť a všetkým nám darovať zdravie a pokoj. Pozdvihnime svoju myseľ a srdce k nemu v spoločnej rodinnej modlitbe, v každodennom sledovaní sv. omše, v konaní kajúcich skutkov. Toto je spojenie, ktoré pomôže všetkým, aj tým, ktorým tleskame.

Chcem Vás milí moji Ždiarania ubezpečiť, že každý deň za nás všetkých obetujem svätú omšu. Prosím nášho Nebeského Otca, aby nás všetkých ochraňoval a daroval nám zdravie a milosť. Povzbudzujem Vás k spoločnej modlitbe v rodinách. Nech každý deň v našej farnosti o 20.00 hod. zaznieva z každej našej domácnosti prosba o záchranu. Prosme prostredníctvom našej Nebeskej Matky Panny Márie, patrónky našej farnosti – modlitbou bolestného ruženca, modlitbou Korunky Božieho Milosrdenstva a Modlitbou za blahorečenie Božieho služobníka biskupa Jána Vojtaššáka. Na spoločnú modlitbu nás vyzve hlas našich zvonov. Nech toto naše spojenie vyjadří svieca zapálená v našich oknách. Toto nech je prejav našej podpory a vzájomnej blízkosti. Toto nech je naše vyjadrenie **VERÍM PANE!**

Matúš Perignáth
farár